

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/778/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227796
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi R. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. A. XXX/XX, R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ulica J. Bánika 2009/2 Zvolen, adresa na doručovanie: P.O.BOX 81, Banská Bystrica, IČO: 42 305 675 zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Nemčianska 180/25, Nemce, v konaní o zaplatenie 248,95 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 13C/368/2012-40 zo dňa 23. 05. 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania mení tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,78 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, vedený vo Z. banka, a.s., pobočka zahraničnej banky, pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 47,99 na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, vedený vo Z. banka, a.s., pobočka zahraničnej banky, pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože v konaní úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu okresný súd uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania tak isto nepriznal, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené, keďže obsahom jediného úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý smeroval voči súdu v tomto konaní bolo písomné vyjadrenie, ktoré obsiahlym spôsobom opisuje neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ktoré však súd skúma z úradnej povinnosti, a preto nepovažoval takto vynaložené trovy vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu za účelne vynaložené trovy konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd ďalej uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 12.10.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 248,95 eur s prísl., titulom zmluvnej pokuty na základe Zmluvy o pripojení vrátane Dodatku k uvedenej zmluve, predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok spoločnosti T - Mobile Slovensko, a.s. ako právneho predchodcu Slovak Telecom, a.s. poskytnúť odporcovi elektronické komunikačné služby a na strane druhej záväzok odporcu za odobraté služby riadne a včas platiť poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Okresný súd konštatoval, že navrhovateľom uplatnená peňažná pohľadávka predstavuje nárok na zmluvnú pokutu; táto pohľadávka mu bola postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2011 uzatvorenej medzi Slovak Telecom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Nárok na zmluvnú pokutu odôvodnil navrhovateľ v návrhu na začatie konania a v podaní zo dňa 15.05.2013 tak, že odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale tiež zato, že si neplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho mu bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa, zabezpečiť odporcovi mobilný telefón za zľavnenú cenu, pričom štandardná cena mobilného telefónu predstavovala sumu 135,76 eur a právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie značky SONY ERICSSON W 200i za cenu 0,03 eur.

Okresný súd vykonal dokazovanie Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.,2011, Zmluvou o pripojení a Dodatkom ku Zmluve o pripojení Fix 300 zo dňa 13.02.2008, Cenníkom mobilných telefónov, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných a elektronických komunikačných služieb, pričom zistil, že Slovak Telecom, a.s. so sídlom v Bratislave uzatvoril ako postupca dňa 06.12.2011 Zmluvu o postúpení pohľadávok s navrhovateľom ako postupníkom, ktorou postúpil svoje peňažné pohľadávky voči dlžníkom, špecifikované v prílohe Zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa. Z obsahu Zmluvy o pripojení uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, okresný súd dospel k záveru, že sa jedná o zmluvu o pripojení podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách vrátane Dodatku k uvedenej zmluve, na základe ktorej sa pôvodný veriteľ T - Mobile Slovensko, a.s. zaviazal poskytovať odporcovi služby verejnej telefónnej siete v programe Fix 300 a ďalšie vybrané služby a predať odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie značky SONY ERICSSON W200i za cenu 0,03 Eur. Odporca sa zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb, uhradiť kúpnu cenu mobilného telefónu a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., platným Cenníkom služieb a Dodatkom ku Zmluve o pripojení. Pre prípad porušenia zmluvných povinností si zmluvné strany dohodli právo poskytovateľa služieb na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Okresný súd konštatoval, že T-Mobile Slovensko, a.s. vyúčtoval odporcovi faktúrou zo dňa 08.03.2010, splatnou 27.03.2010 za obdobie od 08.02.2010 do 07.03.2010 zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že medzi právnym T-Mobile Slovensko, a.s. ako právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola platne uzatvorená Zmluva o pripojení vrátane Dodatku k uvedenej zmluve podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z., na základe ktorej právnemu predchodcovi navrhovateľa ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytovať odporcovi zvolené služby pri využívaní verejnej rádiatelefónnej siete, predať odporcovi mobilný telefón a odporcovi ako užívateľovi služieb vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytované služby a zaplatiť kúpnu cenu mobilného telefónu značky SONY ERICSSON W200i vo výške 0,03 Eur. Pre prípad porušenia zmluvných povinností bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté právo poskytovateľa služieb na zmluvnú pokutu. Okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal porušenie povinností odporcu uhrádzať cenu poskytnutých služieb riadne a včas tak, ako to tvrdil v návrhu na začatie konania a aj neskôr v písomnom podaní zo dňa 15. 05. 2013. Porušenie akejkolvek inej povinnosti podľa bodu 3 Dodatku ku Zmluve o pripojení, na základe čoho by bol navrhovateľ oprávnený požadovať od odporcu zmluvnú pokutu navrhovateľ rovnako nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu, okresný súd neposudzoval nárok navrhovateľa ani ako nárok na náhradu škody a návrh navrhovateľa na začatie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 08.07.2013 do trov vedľajšieho účastníka vedľajší účastník odvolal a v podaní zo dňa 08.07.2013 sa proti rozsudku okresného súdu odvolal aj navrhovateľ a to v celom rozsahu. Vedľajší účastník na strane odporcu v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie len voči výroku o trovách konania a to z toho dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vedľajší účastník na strane odporcu v odvolaní ďalej uviedol, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v časti trov konania vyplýva, že súd v konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pre ich neúčelnosť, čo podľa názoru vedľajšieho účastníka okresný súd nedostatočne odôvodnil. Zdôraznil, že účelnosť trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z toho hľadiska, či boli tieto trovy vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania, pričom sa tiež prihliada na obsah uvedených úkonov. Netreba pritom opomenúť stabilnú judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že trovy právneho zastúpenia treba v zásade v každom prípade považovať za účelné. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že nemožno súhlasiť so záverom okresného súdu, ktorý spochybňoval účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keďže nie je zrejme k akému porušeniu zmluvných povinností zo strany odporcu došlo a či vôbec nejaké porušenie zmluvných povinností zo strany odporcu nastalo, viedli okresný súd k záveru, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Vedľajší účastník na strane odporcu okresnému súdu vytkol, že v časti trov konania nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, pričom poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, v rámci ktorej je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že žiaden súvis medzi účelnosťou trov vedľajšieho účastníka a povinnosťou súdu ex offo prihliadať na nekalé zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách neexistuje, a to z viacerých dôvodov: za a) vedľajší účastník na charakter zmluvných podmienok používaných navrhovateľom poukázal a označil ich ako neprijateľné, čo samo o sebe vylučuje možnosť, že by okresný súd posudzoval neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok ex offo. Za b) okresný súd nezamietol návrh navrhovateľa z dôvodu, že skúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ale z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal porušenie zmluvných povinností odporcom. Preto poukaz okresného súdu na skutočnosť, že súd má ex offo povinnosť skúmať nekalé podmienky v spotrebiteľskej zmluve, je v prejednávacom prípade podľa názoru vedľajšieho účastníka bez významu. Za c) keby aj okresný súd založil svoje rozhodnutie na skúmaní neprijateľných zmluvných podmienok, tak nie je vôbec zrejme, či by bez účasti vedľajšieho účastníka dospel k rovnakému záveru, to je či by návrh navrhovateľa zamietol. Z uvedených dôvodov podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporcu neexistuje žiadna súvislosť medzi účelnosťou trov vynaložených vedľajším účastníkom a povinnosťou súdu aj bez návrhu prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Na základe uvedeného vedľajší účastník na strane odporcu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania vo výške 65,42 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a zároveň aby ho zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 20,26 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Navrhovateľ v odvolaní zo dňa 08.07.2013 uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu a to podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ OSP, nakoľko okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza podľa navrhovateľa z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľ riadne tvrdil, že odporca bol povinný zaplatiť zmluvnú pokutu z dôvodu nedodržania povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti. V žalobe riadne špecifikoval povinnosť, ktorú odporca porušil, rovnako ako aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý mu vznikol tým, že odporca nedodržel konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení a Dodatku k nej. Súčasne so žalobou predložil súdu Dodatok ku Zmluve o pripojení, v ktorom sa odporca zaviazal riadne a včas platiť za telekomunikačné služby (v bode 1 písm. c/ Dodatku) a v prípade porušenia uvedenej povinnosti sa zaviazal právnemu predchodcovi navrhovateľa zaplatiť zmluvnú pokutu dohodnutú v tabuľke č. 1, teda

zmluvná pokuta bola dohodnutá v súlade s ust. § 544 Zák. č. 40/64 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Podľa názoru navrhovateľa, navrhovateľ uniesol povinnosť tvrdenia a preukázal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v právnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Podľa názoru navrhovateľa, priloženou faktúrou preukázal dôvodnosť nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zdôraznil, že zákon účastníkom konania ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; okruh rozhodujúcich skutočností je určovaný hypotézou hmotno-právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané ako aj nositeľa dôkazného bremena. V spore o zaplatenie dlžnej sumy za poskytnuté telekomunikačné služby a zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľovo bremeno tvrdenia spočíva v tom, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzavrel Zmluvu o pripojení a odporca právnomu predchodcovi navrhovateľa cenu za telekomunikačné služby neplatil riadne a včas. Z tohto bremena tvrdenia podľa názoru navrhovateľa pre navrhovateľa vyplýva bremeno dôkazné len pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzatvorená. Túto skutočnosť navrhovateľ riadne preukázal Zmluvou o pripojení, ktorá bola spolu so žalobou predložená súdu. Tým navrhovateľ podľa jeho názoru uniesol bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno. V uvedenej súvislosti navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že pri posudzovaní dôkazného bremena treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia neplnenia si povinnosti majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno podľa navrhovateľa spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti, teda od navrhovateľa nemožno požadovať, aby preukazoval že si odporca nesplnil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnomu predchodcom navrhovateľa po dobu viazanosti (uznesenie NS SR z 24.02.2010, sp. zn. 4Cdo/13/2009). Navrhovateľ ďalej v odvolaní poukázal na to, že predložil súdu aj prehľad zmluvných dobítí, z ktorého vyplýva, že odporca porušil svoju povinnosť zmluvného dobíjania - úhrad za cenu služieb riadne a včas už v októbri 2008, pričom od augusta 2009 prestal realizovať zmluvné dobíjanie úplne. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na to, že 24 - mesačná doba viazanosti dohodnutá v tabuľke č. 1 Dodatku ku Zmluve o pripojení uplynula 13.02.2010. Z uvedeného podľa názoru navrhovateľa vyplýva, že odporca porušil svoju povinnosť zmluvného dobíjania - platenia za služby riadne a včas v dobe viazanosti, na základe čoho vzniklo právnomu predchodcovi navrhovateľa právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/31/2012 - 157 zo dňa 19.03.2013 poukazuje na to, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta však plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody ani jej výšku. Stačí, aby v súdnom konaní preukázal porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá podľa dohody zmluvných strán mala za následok vznik práva na zmluvnú pokutu. V dôsledku toho je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť bez ohľadu na to, či veriteľovi vôbec nejaká škoda vznikla. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstate nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Ak je výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy primeraná výške zabezpečenej sumy, ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti, nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k/, ods. 5 Občianskeho zákonníka v teraz platnom znení. Pre záver o neprímeranosti zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je vylúčené urobiť záver o neprímerane vysokej sankcie len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu a zároveň zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V podaní zo dňa 24.09.2013 sa navrhovateľ vyjadril k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v časti trov konania a vo vyjadrení uviedol, že v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP v znení neskorších predpisov nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré

v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je podľa navrhovateľa súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva podľa názoru navrhovateľa zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účasti. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka, hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka, načo poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa v danom prípade jedná o neúčelne uplatnené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom poukázal na ust. § 142 OSP, v zmysle ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, ktorý pojem sa podľa názoru navrhovateľa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné si podľa názoru navrhovateľa tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Podľa názoru navrhovateľa trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov a ktoré si vedľajší účastník uplatnil neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. Vyjadrenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka nie je podľa názoru navrhovateľa potrebné pre rozhodnutie súdu a nie je žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti ex offo prihliadať.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu v podaní zo dňa 30.09.2013, pričom uviedol, že povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníkov konania, ktorá je im uložená v ust. § 120 ods. 1 OSP. Ide pritom o povinnosť toho z účastníkov, ktorý tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. V priebehu prvostupňového konania si navrhovateľ podľa názoru vedľajšieho účastníka v dostatočnom meradle nesplnil ani len povinnosť tvrdenia porušenej povinnosti zo strany odporcu, keď len v návrhu stroho konštatoval, že odporca bol sankcionovaný za to, že nedodrжал konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. Dodatku ku Zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Ani z obsahu odvolania nemožno zistiť, že podľa tvrdení navrhovateľa odporca nezotrval v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa, počas celej doby viazanosti, ktorá povinnosť mu mala vyplynúť z Dodatku ku Zmluve o pripojení. Tvrdenia navrhovateľa obsiahnuté v návrhu na začatie konania sú neurčité, nedávajú súdu ako aj ostatným účastníkom konania odpoveď na otázku, aké povinnosti mal odporca porušiť a navyše a ani z akého titulu by tieto povinnosti odporcu zaväzovali. Už samotné slovné spojenie povinnosti, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení resp. Dodatku ku Zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, naznačuje neurčený a súdom ani ostatnými účastníkmi konania objektívne neurčiteľný okruh rôznych povinností, ktoré odporca hypoteticky porušiť mohol. Ak navrhovateľ v konaní netvrdil k akému porušeniu zmluvných povinností došlo (to je akú povinnosť odporca nesplnil, z čoho mu táto povinnosť vyplývala a kedy ju porušil), odporca a ani vedľajší účastník stojací na jeho strane nemohol produkovať žiaden dôkaz ani tvrdenie, že k uvedenému porušeniu zmluvných povinností nedošlo. Preto jediným logickým následkom takejto žaloby malo byť a aj bolo jej zamietnutie. Pokiaľ sa odporca alternatívne domáhal posúdenia svojho nároku ako nároku na náhradu škody, vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že opätovne možno len konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škodovej udalosti a ani vznik samotnej škody. Zdôraznil, že predmetom Zmluvy o pripojení v znení Dodatku k uvedenej Zmluve bola okrem iného aj kúpa mobilného telefónu odporcom za účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnutú kúpnu cenu. Z takto formulovaného predmetu Zmluvy o pripojení nie je zrejme zvýhodnenie odporcu, ktoré by následne mohlo predstavovať škodu na strane právneho predchodcu navrhovateľa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v danom prípade sa nejedná o navrhovateľom tvrdené zvýhodnenie (benefit) odporcu, keď účastníci Zmluvy o pripojení sa dohodli na cene predmetu zmluvy (mobilného telefónu) bez ohľadu na pultovú cenu totožného mobilného telefónu v iných zmluvných vzťahoch, čo zrejme súvisí s obchodnou taktikou právneho predchodcu navrhovateľa, ktorej cieľom je získanie maximálneho množstva zákazníkov, tak ako na to poukázal okresný súd. Správnosť záveru o tom, že skutočná cena mobilného telefónu bola cena dohodnutá účastníkmi Zmluvy o pripojení dokladuje aj simulovaná situácia,

keď v prípade neodstrániteľnej vady odporcom zakúpeného mobilného telefónu, by odporcovi vznikol nárok len na vrátenie sumy, ktorú plnil on právnomu predchodcovi navrhovateľa pri zakúpení mobilného telefónu a nie na vrátenie tabuľkovej sumy stanovenej právnym predchodcom navrhovateľa. Navyše ak by právny predchodca navrhovateľa mobilný telefón odporcovi za akciovú cenu neponúkol, nie je vôbec zrejmé, či by odporca s právnym predchodcom navrhovateľa do zmluvného vzťahu vstúpil. Možno teda zhrnúť, že účastníci Zmluvy o pripojení v znení jej Dodatku sa dohodli na kúpnej cene mobilného telefónu. Kúpna cena, ktorej predmetom bol predaj predmetného mobilného telefónu bola včlenená do Dodatku ku Zmluve o pripojení, nadobudla platnosť podpisom Dodatku ku Zmluve o pripojení zmluvnými stranami a bola zavŕšená zaplatením kúpnej ceny a odovzdaním predmetného mobilného telefónu odporcovi. Tvrdenie navrhovateľa, že odporca po dobu viazanosti nesplácal cenu mobilného telefónu (keď túto riadne zaplatil pri uzavretí Dodatku ku Zmluve o pripojení a odovzdaním mobilného telefónu sa stal jeho vlastníkom) tak podľa vedľajšieho účastníka na strane odporcu neobstoí a znamená, že nebola splnená už prvá podmienka nároku na náhradu škody a to vznik samotnej škody. Zároveň uviedol, že si uplatňuje trovy odvolacieho konania v celkovej výške 52,97 eur, náhradu ktorých bude navrhovateľ povinný poukázať na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil; vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 58,78 €, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu je vo výroku, ktorým okresný súd návrh na začatie konania (v texte aj žaloba) zamietol vecne správny. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správnomu záveru, že navrhovateľ neunesol povinnosť tvrdenia a na ňu nadväzujúcu dôkaznú povinnosť vo vzťahu k uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu. Z obsahu žaloby odvolací súd zistil, že navrhovateľ v žalobe uviedol, že „odporca je sankcionovaný za to, že nedodržel konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplynuli zo Zmluvy o pripojení resp. z Dodatku ku Zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (aké povinnosti porušil odporca navrhovateľ výslovne v žalobe neuviedol), v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky, pričom následne došlo k prerušeniu poskytovania služieb prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia odporcu“. K žalobe ako dôkaz pripojil navrhovateľ len Zmluvu o pripojení Fix zo dňa 13. 02. 2008, Dodatok k uvedenej Zmluve z toho istého dňa (13. 02. 2008), Preberací protokol č.: 200VA01000/08 zo dňa 13. 02. 2008 o prevzatí predmetného mobilného telefónu s príslušenstvom odporcom dňa 13. 02. 2008 a faktúru zo dňa 08. 03. 2010, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu vo výške 248,98 eur; žiadne iné dôkazy preukazujúce porušenie zmluvných povinností zo strany odporcu navrhovateľ k žalobe nepripojil. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na ust. § 79 ods. 1 OSP, zo znenia ktorého vyplýva, že navrhovateľ je povinný opísať v žalobe rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na ich preukázanie. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tohto tvrdenia je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto právna norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) ako aj nositeľa dôkazného bremena, nakoľko na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. V danom prípade si navrhovateľ uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v celkovej výške 248,95 eur tvrdiac, že odporca porušil zmluvné povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o pripojení zo dňa 13. 02. 2008 a Dodatku k uvedenej zmluve z toho istého dňa. V žalobe len konštatoval, že odporca porušil konkrétne určené povinnosti (aké povinnosti neuviedol) v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta vypojená z prevádzky. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ si nespĺnil riadne povinnosť tvrdenia a na to nadväzujúcu povinnosť dôkazného bremena, keďže v žalobe neuviedol, ktorú konkrétnu povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o pripojení a Dodatku k uvedenej zmluve odporca porušil (ako základný predpoklad pre posúdenie dôvodnosti vzniku nároku na zmluvnú pokutu) a k žalobe v súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou pripojil len dôkaz o tom, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom Zmluvu o pripojení Fix a Dodatok k uvedenej zmluve a to, že vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu. Nepreukázal však vznik nároku na vyúčtovanú zmluvnú pokutu v zmysle ust.

§ 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zo znenia ktorého vyplýva, že ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť. K procesnému úkonu nasledujúcemu po žalobe - k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 15. 05. 2013 síce navrhovateľ okrem dôkazov pripojených k žalobe pripojil aj prehľad o dobití služby Fix odporcom, z ktorého vyplýva, že tesne pred uplynutím doby viazanosti (jeden mesiac) došlo k definitívnemu vypojeniu SIM karty z prevádzky, predloženie uvedeného dôkazu však nič nemení na tom, že navrhovateľ pri uplatnení a preukazovaní nároku na zmluvnú pokutu nepostupoval v súlade s vyššie uvedenými procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi normami. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že úlohou súdu nie je suplovať procesné povinnosti navrhovateľa súvisiace s uplatneným nárokom (povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť) a z následne pripojených dôkazov bez riadneho vymedzenia nároku dedukovať splnenie podmienok daných hmotnoprávnou normou vo vzťahu k uplatnenému nároku (v danom prípade porušenie povinnosti, na ktorú je viazaný vznik nároku na zmluvnú pokutu). Na základe uvedených skutočností považoval odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol za vecne správny. Na doplnenie argumentácie okresného súdu uvedenej v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, ktorá je dohodnutá v konštantnej paušálnej výške bez ohľadu na to o aké porušenie zmluvných povinností ide a aký čas zostáva do uplynutia doby viazanosti je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, čo vyplýva z aj z rozhodnutí iných súdov v rovnakých právnych veciach, teda z konštantnej judikatúry súdov SR. Takýto záver podporuje aj nesporný fakt, že Zmluva o pripojení uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 13. 02. 2008 v znení Dodatku k uvedenej Zmluve z toho istého dňa je ako štandardná typová zmluva, ktorá bola vopred pripravená dodávateľom na predtlačenom formulári (okrem iných znakov napíňajúcich predpoklady pre charakteristiku uvedenej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej) zmluva spotrebiteľská, pričom odporca ako spotrebiteľ nemohol zmluvné podmienky, vrátane dojednávania o zmluvnej pokute, žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Pokiaľ ide o odvolanie vedľajšieho účastníka, ktorý sa odvolal proti výroku o trovách konania, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd uvádza, že argumentácia vedľajšieho účastníka uvedená v odvolaní je opodstatnená, pretože z obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania uskutočneného jeho právnym zástupcom vyplýva, že trovy právneho zastúpenia, ktoré v súvislosti s konaním pred súdom prvého stupňa vznikli vedľajšiemu účastníkovi, nemožno považovať za neúčelne vynaložené trovy konania, nakoľko vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania, v ktorom vedľajší účastník rozobral okolnosti súvisiace s predmetným sporom, je v príčinnej súvislosti s výsledkom konania. Vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu na začatie konania reagoval konkrétnou argumentáciou na obsah žalobného návrhu, jeho vyjadrenie nie je v žiadnom prípade paušálne a z jeho obsahu je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu sa k žalobe vyjadril až potom, čo sa oboznámil s návrhom na začatie konania a jeho prílohami, teda vynaložil potrebnú odbornú starostlivosť pri obrane práv žalovaného spotrebiteľa. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka tak nemožno považovať za neúčelne vynaložené trovy konania, pretože procesný úkon vedľajšieho účastníka realizovaný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vedľajšieho účastníka viedol v konečnom dôsledku k úspechu odporcu v konaní (§ 142 ods. 1 OSP).

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania (vrátane vedľajšieho účastníka konania) nemá právo na náhradu trov konania podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 58,78 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred okresným súdom predstavuje odmena za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie, vyjadrenie k žalobnému návrhu) priznaná podľa ust. § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 2 x po 21,58 € plus režijný paušál k uvedeným úkonom právnej služby 2 x po 7,81 €.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Trovy právneho zastúpenia,

ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v odvolacom konaní predstavuje odmena za dva úkony právnej služby (odvolanie, vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) priznaná podľa ust. § 10 ods. 1 a § 13a vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 1 x po 10,79 € (§ 13a ods. 2, písm. b) cit. vyhlášky), 1 x po 21,58 € (§ 13a ods. 1, písm. c) cit. vyhlášky) plus 2 x režijný paušál k uvedeným úkonom právnej služby po 7,81 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavujú sumu 47,99 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.